eul_wid: mna-ab

Ψευδοσκύμνος · Pseudo-Scymnus

To King Nicomedes

Πρὸς Νικομήδην Βασιλέα

Period: *Ἑλληνιστική* Hellenistic
Dialect: *Κοινή* Koine
Domain: *Γεωγραφία* Geography
Format: *Πεζός* Prose

(750) τοῦ Ποντικοῦ γὰρ στόματός ἐστι πλησίον Βυζαντίων χώρα Φιλία καλουμένη. εἶτ᾽ αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος ἐφ᾽ ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. εἶτ᾽ εὐλίμενος ἄκρα συνάπτει Θυνιάς, τῆς Ἀστικῆς Θρᾴκης ὑπάρχους᾽ ἐσχάτη, μεθ᾽ ἣν πόλις ἐστὶ σύνορος Ἀπολλωνία· ταύτην δὲ πρότερον ἔτεσι πεντήκοντά που κτίζουσι τῆς Κύρου βασιλείας τὴν πόλιν εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι. πλείστας ἀποικίας γὰρ ἐξ Ἰωνίας ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον, ὃν πρὶν Ἄξενον διὰ τὰς ἐπιθέσεις λεγόμενον τῶν βαρβάρων προσηγορίας ἐποίησαν Εὐξείνου τυχεῖν. περὶ τὴν ὑπώρειαν δὲ τοῦ καλουμένου Αἵμου πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία, τῇ Θρᾳκίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῇ· Καλχηδόνιοι ταύτην δὲ Μεγαρεῖς τ᾽ ᾤκισαν ὅτ᾽ ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος ἐστρατεύετο. Αἷμος μέγιστον 〈δ᾽〉 ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος, τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερὴς τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει· ἀπὸ γὰρ Κροβύζων τῶν τε Ποντικῶν ὅρων ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. (Ὀδησσὸς πόλις) Μιλήσιοι κτίζουσιν Ἀστυάγης ὅτ᾽ ἦρχε Μηδίας· Θρᾷκας Κροβύζους ἐν κύκλῳ δ᾽ αὐτῆς ἔχει. (Διονυσόπολις) πρῶτον ὠνομάζετο Κρουνοὶ διὰ τὰς τῶν ἐγγὺς ὑδάτων ἐκρύσεις· Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος, Διονυσόπολιν λέγουσι κληθῆναι πάλιν· ἐν μεθορίοις δὲ τῆς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν χώρας μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει. (Βιζώνη πόλις) φασίν τινες μὲν βαρβάρων, τινὲς δ᾽ ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας.

(750) (Κάλλατις πόλις) ἀποικία 〈τῶν〉 Ἡρακλεωτῶν γενομένη κατὰ χρησμόν· ἔκτισαν δὲ ταύτην ἡνίκα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν. (Τομέοι πόλις) ἄποικοι γενόμενοι Μιλησίων, ὑπὸ Σκυθῶν κύκλῳ 〈δὲ περι〉 οικούμενοι. (Ἴστρος πόλις) ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβοῦσαν 〈Ἴστρου〉 τοὔνομα Μιλήσιοι κτίζουσιν ἡνίκα Σκυθῶν εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων τὸ Κιμμερίους διῶκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου. (Ἴστρος ποταμός) ἀπὸ τῶν 〈μὲν〉 ἑσπερίων τόπων κατέρχεται, τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος, δύσιν δὲ πέρι σχιζόμενος εἰς τὸν Ἀδρίαν· ἀμέλει δὲ μέχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται, καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον· χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος τοῖς γινομένοις ὄμβροισιν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἀπὸ τῆς χιόνος, ὥς φασι, τὰς ἐπιρρύσεις τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων τὸ ῥεῖθρον ἐξίησιν ὡσαύτως ἴσον. ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας πολλάς τε καὶ μεγάλας μεγέθεσιν, ὡς λόγος, ὧν ἡ μεταξὺ τῆς θαλάττης κειμένη καὶ τῶν στομάτων οὐκ ἔστ᾽ ἐλάττων μὲν Ῥόδου, Πεύκη δὲ λέγεται διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει πευκῶν· ἔπειθ᾽ οὕτως μετ᾽ αὐτὴν πελαγία Ἀχιλλέως ἡ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

νῆσός ⟨ἐστι⟩ κειμένη. ἔχει δὲ πλῆθος χειρόηθες ὀρνέων θέαν ἱεροπρεπῆ τε τοῖς ἀφικνουμένοις. οὐ δυνατόν ἐστ᾽ ἤπειρον ἀπὸ ταύτης ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης στάδια τῆς χώρας ἄπο τετρακόσι᾽, ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος .... Θρᾷκές τε Βαστάρναι τ᾽ ἐπήλυδες ....

(Τύρας ποταμός) βαθύς τ᾽ ὢν εὔβοτός ⟨τε⟩ ταῖς νομαῖς, τῶν ἰχθύων διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων ταῖς ὁλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ. ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις Τύρας ἄποικος γενομένη Μιλησίων. (Βορυσθένης ποταμός) οὗτος ⟨δὲ⟩ πάντων ἐστὶ χρειωδέστατος, κήτη μεγάλα καὶ πολλὰ καὶ καρποὺς φέρων τοὺς φυομένους νομάς τε τοῖς βοσκήμασι.

ῥεῖν δ᾽ αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσι πλοῦν ὡς τετταράκοντα πλωτόν, εἰς δὲ τοὺς ἄνω τόπους ἄπλωτός ἐστι κοὐ περάσιμος· ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται. ἐπὶ ταῖς δὲ καθ᾽ Ὕπανίν ⟨τε⟩ καὶ Βορυσθένην ποταμῶν διπλαῖσι συμβολαῖς ἐστὶν πόλις κτισθεῖσα, πρὶν μὲν Ὀλβία καλουμένη, μετὰ ταῦθ᾽ ὑφ᾽ Ἑλλήνων δὲ πάλι Βορυσθένης κληθεῖσα. ταύτην ⟨τὴν πόλιν⟩ Μιλήσιοι κτίζουσι κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν· διακοσίων σταδίων δὲ καὶ δὶς εἴκοσιν ἀπὸ τῆς θαλάττης τὸν ἀνάπλουν Βορυσθένει ἔχει ποταμῷ (Ἀχιλλέως δρόμος) ὅπερ ἐστὶν ἠὼν σφόδρα μακρά ⟨τε⟩ καὶ στενή.

(Ταῦροι ἔθνος) τινὲς λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτὲ κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος. εἰσὶν δὲ τοῖς ὄχλοισιν οἱ Ταῦροι συχνοί, βίον δ᾽ ἐνόρειον νομάδα τ᾽ ἐζηλωκότες, τὴν δ᾽ ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς, ἱλασκόμενοι τὰ θεῖα τοῖς ἀσεβήμασιν. ἡ Ταυρικὴ δὲ χερρόνησος λεγομένη τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχους᾽ Ἑλληνίδα, ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τ᾽ ἀπῴκισαν, τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινὸς τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσιν ἐντὸς Κυανέων ἅμα Δηλίοισι χερρόνησον οἰκίσαι. (Θεοδοσία πόλις) λέγεταί ποτε καὶ φυγάδας ἐκ τῶν Βοσπόρου οἰκῆσαι. (Κιμμερικὸν πόλις) ἐν τῇ θαλάττῃ δ᾽ ἄντικρυς νῆσοι πετρώδεις οὐ πάνυ μεγάλαι δύο ἀπέχουσαι ὀλίγον τῆς ἠπείρου. (Παντικάπαιον πόλις) ἔσχατον, τοῖς Βοσπόρου βασίλει᾽ ἐπωνομασμένον. ἄνωθε τούτων ἡ Σκυθικὴ δὲ βάρβαρος πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζους᾽ ἐστὶ γῆν καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένην. πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Κάρπιδας εἴρηκεν Ἔφορος, εἶτεν Ἀροτῆρας πρόσω Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγον· πρὸς ἀνατολὰς δ᾽ ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην τοὺς τὴν λεγομένην Ὕβλαν οἰκοῦντας Σκύθας εἶναι, Γεωργοὺς δ᾽ ἐχομένους τούτων ἄνω, ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον, ὑπὲρ δὲ ταύτην Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος, ἐπέκεινα ⟨δ᾽⟩ εἶναι πάλιν ἔρημον ἐχομένην· τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος ἕτερά τε πλείον᾽ οὐ διωνομασμένα, νομαδικὰ δ᾽ ἐπικαλούμεν᾽, εὐσεβῆ πάνυ, ὧν οὐδὲ εἷς ἔμψυχον ἀδικήσαι ποτ᾽ ἄν, οἰκοφόρα δ᾽, ὡς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα γάλακτι ταῖς Σκυθικαῖσιν ἱππημολγίαις, ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες κοινὴν ἁπάντων τὴν θ᾽ ὅλην ⟨συν⟩ουσίαν. καὶ τὸν σοφὸν δ᾽ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ᾽ εὐσεβεστάτων. ... καὶ κατοικῆσαί τινας εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάκας καλοῦσιν. εὐσημότατον εἶναί φησι δὲ τὸ Σαυροματῶν καὶ τῶν Γελώνων καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος. ἀπὸ τῶν δὲ Μαιωτῶν λαβοῦσα τοὔνομα Μαιῶτις ἑξῆς ἐστὶ λίμνη κειμένη, εἰς ἣν ὁ Τάναϊς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ᾽ Ἀράξεω ἐπιμίσγεθ᾽, ὡς Ἑκαταῖος εἶφ᾽ ὁ Τήϊος, ὡς δ᾽ Ἔφορος ἱστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός, ἧς τὸ πέρας ἔστ᾽ ἄφραστον· ἐξίησι δὲ δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην Μαιῶτιν εἰς τὸν Κιμμερικόν τε Βόσπορον.

ΑΣΙΑ τὸν Τάναϊν, ὅσ⟨τισ⟩ ἐστὶ τῆς Ἀσίας ὅρος, τέμνων ⟨γε⟩ τὴν ἤπειρον ἑκατέραν δίχα, πρῶτοι νέμονται Σαρμάται, δισχίλια στάδι᾽ ἐπέχοντες· εἶτα Μαιωτῶν γένος Ἰαζαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος εἴρηκεν, ὡς Ἔφορος δέ, Σαυροματῶν ἔθνος. τούτοις ἐπιμεμίχθαι δὲ τὰς Ἀμαζόνας τοῖς Σαυρομάταις λέγουσιν ἐλθούσας ποτὲ ἀπὸ τῆς περὶ Θερμώδοντα γενομένης μάχης, ἐφ᾽ οἷς ἐπεκλήθησαν Γυναικοκρατούμενοι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

εἶτ’ ἔστιν Ἑρμώνασσα Φαναγόρειά τε, ἣν Τηΐους λέγουσιν οἰκίσαι ποτέ, καὶ Σινδικὸς λιμήν, ἔχων οἰκήτορας Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων. ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας νῆσος κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα, ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι καὶ τοῖς ποταμίοις ἀδιάβατος τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πέραν, ἃ δὲ τῇ θαλάττῃ τῇ τε λίμνῃ γίνεται.

τὸ δὲ στόμ’ ἐκπλέοντι Κιμμερὶς πόλις, ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη, κτίσις τυράννων δ’ οὖσα τῶν ἐν Βοσπόρῳ, Κῆπός τ’ ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων. (Σίνδοι ἔθνος) Μαιωτῶν τινες, βάρβαροι μέν εἰσι, τοῖς δὲ ἔθεσιν ἥμεροι. (Κερκέται) δίκαιον ἐπιεικές τ’ ἔθνος καὶ ναυτικὸν μάλιστα. τὴν δ’ ὅμορον ⟨πάλιν⟩ τούτων ἔχουσι γῆν Ἀχαιοὶ ⟨λεγόμενοι⟩, οὓς δὴ λέγουσιν ὄντας Ἕλληνας γένει καλεῖσθ’ Ἀχαιοὺς ἐκβαρβαρωμένους. τὸν Ὀρχομενίων φασὶ γὰρ λαόν ποτε τὸν Ἰαλμένου μηνύεσθαι παντὶ τῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου πλέοντας ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἄκοντας εἰς τὴν Ποντικὴν καὶ βάρβαρον χώραν κατελθεῖν· ὅθεν ἀπεξενωμένους εἶναι παρανόμους φασὶ καὶ τοῖς ἤθεσιν μάλιστα ⟨τοῖσ⟩ Ἕλλησι δυσμενεστάτους, πολλοὶ δὲ ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ἀχαιοὶ τοῖς Κερκέταις. (Ἡνίοχοι ἔθνος) μισόξενον. τούτους δὲ κληθῆναί τινες ἀπὸ τῶν Πολυδεύκους ἡνιόχων καὶ Κάστορος λέγουσιν Ἀμφίτου τε καὶ τοῦ Τέλχιος. ἐν τῷ μετ’ Ἰάσονος γὰρ ἀφικέσθαι στόλῳ δοκοῦσιν οὗτοι, περὶ δὲ τούτους τοὺς τόπους ᾤκησαν ἀπολειφθέντες, ὡς μυθεύεται. ὑπὲρ Ἡνιόχους ἄνω δὲ κεῖται Κασπία καλουμένη θάλαττα, βαρβάρων γένη ἱπποφάγα περὶ αὐτὴν ἔχους’ οἰκούμενα, ἧς δὴ τὰ Μήδων ἐστὶν ὅρια πλησίον.

(Φᾶσις ποταμός) τὸ ῥεῦμ’ ἔχει φερόμενον ἐκ τῆς Ἀρμενίας, οὗ πλησίον οἰκοῦσι μεταναστάντες ἐξ Ἰβηρίας εἰς Ἀρμενίαν Ἴβηρες. εἰσιόντι δὲ ἀριστερὰ τοῦ Φάσιδος παρακειμένη Μιλησίων πόλις ⟨ἐστὶ⟩ Φᾶσις λεγομένη Ἑλληνίς· εἰς ταύτην δὲ καταβαίνειν λόγος φωναῖς διαφόροις χρώμεν’ ἐξήκοντ’ ἔθνη, ἐν οἷς τινας λέγουσιν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Βακτριανῆς ⟨γῆσ⟩ συναφικνεῖσθαι βαρβάρους.

μεταξὺ τούτων βάρβαρος Κοραξική, ἧς ἐχομένη ⟨’στὶ⟩ Κωλικὴ καλουμένη, τὰ τῶν Μελαγχλαίνων ⟨τε⟩ καὶ Κόλχων ἔθνη. (Μάκρωνες ἔθνος) (Μοσύνοικοι ἔθνος) ὠμοῖς ἔθεσιν ἔργοις ⟨τε⟩ βαρβαρώτατοι. φασὶν γὰρ ἐν ξυλίνοισιν ὑψηλοῖς τ’ ἄγαν πύργοις ἐνοικεῖν πάντας, ἐν φανερῷ δ’ ἀεὶ ἕκαστα πράττειν, τὸν δ’ ἑαυτῶν βασιλέα δεδεμένον ἐν πύργῳ ⟨τε⟩ συγκεκλεισμένον τηρεῖν ἐπιμελῶς, τὴν ἀνωτάτω στέγην ἔχοντα, τοῖς φρουροῦσι δ’ αὐτὸν ἐπιμελὲς εἶναι νομίμως ἵνα πάντα προστάττῃ ποιεῖν, ἂν δὲ παραβαίνῃ, κόλασιν αὐτοῦ λαμβάνειν φασὶν μεγίστην, μὴ διδόντας ⟨δια⟩ τροφήν.

(Φαρνακία πόλις) κτισθεῖσα καὶ αὐτὴ καθὼς ἔρημος κειμένη, ἧς ἄντικρυς παρήκει νῆσος Ἄρεος λεγομένη. (Τιβαρηνοὶ ἔθνος) ὁμόχωροι ...

παίζειν γελᾶν σπεύδοντες ἐκ παντὸς τρόπου, εὐδαιμονίαν ταύτην ⟨μεγίστην⟩ κεκρικότες. (Ἀμισὸς πόλις) ἐν τῇ Λευκοσύρων γῇ κειμένη, ⟨Μιλησίων καὶ⟩ Φωκαέων ἀποικία· τέτταρσι πρότερον ἔτεσιν οἰκισθεῖσα γὰρ τῆς Ἡρακλείας ἔλαβ’ Ἰωνικὴν κτίσιν.

κατὰ τὴν πόλιν ταύτην δὲ τῆς Ἀσίας σχεδὸν στενότατος αὐχήν ἐστιν εἰς ⟨τὸν⟩ Ἰσσικὸν κόλπον διήκων τήν τ’ Ἀλεξάνδρου πόλιν τῷ Μακεδόνι κτισθεῖσαν· ἡμερῶν δ’ ὁδὸν εἰς τὴν Κιλικίαν ἑπτὰ τῶν πασῶν ἔχει.

τὸ τῆς Ἀσίας λέγεται γὰρ ἰσθμωδέστατον εἰς τὸν περὶ αὐτὴν ὄντα συνάγεσθαι μυχόν. ὁ δ’ Ἡρόδοτος ἔοικεν ἀγνοεῖν λέγων ἐκ τῆς Κιλικίας πένθ’ ὑπάρχειν ἡμερῶν εὐθεῖαν ὁδόν, ὡς αὐτὸς ἱστορεῖ γράφων, εἰς ⟨τὴν⟩ Σινώπην τὴν προσωτέρω πόλιν. κεκραμένη δ’ ἄριστα τῆς Ἀσίας σχεδὸν χωρία γένη τε κατέχει πεντεκαίδεκα ἡ χερρόνησος, ὧν τρία μὲν Ἑλληνικά, Αἰολικόν, εἶτ’ Ἰωνικὸν καὶ Δωρικόν, τὰ λοιπὰ τῶν μιγάδων δὲ χωρὶς βάρβαρα. Κίλικες μὲν οὖν Λύκιοί τε καὶ πρὸς τοῖσδ’ ἅμα Κᾶρες Μαριανδυνοί τε παραθαλάττιοι οἰκοῦσι Παφλαγόνες τε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ Παμφύλιοι· Χάλυβες δὲ τὴν μεσόγειον οἵ τε πλησίον Καππάδοκες οἵ τε νεμόμενοι τὴν Πισιδικὴν Λυδοί τε καὶ πρὸς τοῖσδε Μυσοὶ καὶ Φρύγες. (Ἅλυς ποταμός) τριακοσίοις σταδίοις ἀπέχων τῆς Ἀμισοῦ μεταξὺ ⟨τῶν⟩ Σύρων τε καὶ ⟨τῶν⟩ Παφλαγόνων φερόμενος εἰς τὸν Πόντον ἐξίησιν. (Σινώπη πόλις) ἐπώνυμος Ἀμαζόνων τῶν πλησιοχώρων ⟨ἀπὸ⟩ μιᾶς, ἥν ποτε μὲν ᾤκουν ἐγγενεῖς ὄντες Σύροι, μετὰ ταῦτα δ’, ὡς λέγουσιν, Ἑλλήνων ὅσοι ἐπ’ Ἀμαζόνων διέβησαν, Αὐτόλυκός τε καὶ σὺν Δηιλέοντι Φλόγιος, ὄντες Θετταλοί· ἔπειτα ⟨δ’⟩ Ἄβρων τῷ γένει Μιλήσιος, ὑπὸ Κιμμερίων οὗτος ⟨δ’⟩ ἀναιρεῖσθαι δοκεῖ· μετὰ Κιμμερίους Κῷος πάλιν δὲ Κρητίνης οἱ γενόμενοι φυγάδες ⟨τε⟩ τῶν Μιλησίων. οὗτοι συνοικίζουσι δ’ αὐτὴν ἡνίκα ὁ Κιμμερίων κατέδραμε τὴν Ἀσίαν στρατός. (Κάραμβις, Κριοῦ μέτωπον, ἀκρωτήρια) ἀπότομον εἰς θάλατταν ὑψηλόν ⟨τ’⟩ ὄρος, νυχθήμερον πλοῦν ἀπὸ Καράμβεως ἔχον. (Ἄμαστρις πόλις) ὧν δὴ τόπων ⟨λέγουσιν⟩ ἄρξαι Φινέα, τὸν τοῦ Τυρίου Φοίνικος, ὑστέροισι δὲ χρόνοις κατελθεῖν ἐξ Ἰωνίας στόλον Μιλησίων κτίσαι τε ταύτας τὰς πόλεις, ἃς εἰς Ἄμαστριν ὕστερον συνήγαγεν ἐπὶ τῶν τόπων κτίσασα πόλιν ὁμώνυμον Ἄμαστρις, Ὀξάθρου μὲν ἱστορουμένη θυγάτηρ ὑπάρχειν, ὡς λόγος, τοῦ Περσικοῦ, τοῦ δ’ Ἡρακλείας γενομένη Διονυσίου γυνὴ τυράννου. (Παρθένιος ποταμός) πλωτὸς καταφέρων ῥεῖθρον ἡσυχώτατον ... ἐν δ’ αὐτῷ λόγος Ἀρτέμιδος εἶναι λοετρὸν ἐπιφανέστατον. (Ἡράκλεια πόλις) Βοιωτῶν κτίσις καὶ Μεγαρέων, ἐντὸς δὲ ταύτην Κυανέων κτίζουσιν ὁρμηθέντες ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καθ’ οὓς χρόνους ἐκράτησε Κῦρος Μηδίας.

(1000) (Ὕπιος ποταμός) ἐφ’ αὑτῷ δ’ ἔχει πόλιν μεσόγειον Προυσιάδα καλουμένην. (Σαγγάριος ποταμός) ἐκ τῆς ὑπὲρ Θυνῶν τε καὶ Φρυγῶν ⟨χθονὸς⟩ φερόμενος ἐξίησι διὰ τῆς Θυνίδος.

(1000) (Ἀπολλωνία νῆσος) ἔχει ἐν αὑτῇ πόλιν λεγομένην Θυνιάδα, Ἡρακλεωτῶν ἄποικον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org